

ÁNH SÁNG GIỮA ĐỜI

Chứng từ của cô Sabrina Bertaux, người Pháp, nữ y tá phục vụ tại Bệnh Viện Đức Bà ở Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức. Cô nói về bốn phận của tín hữu Công Giáo phải trở thành Ánh Sáng giữa đời.

Tôi nhớ mãi câu Phúc Âm được Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 chọn làm đề tài cho Ngày Quốc Tế Giới Trẻ diễn ra vào tháng 7 năm 2002 tại Toronto bên Canada rằng: "Các con là ánh sáng thế gian".

Nếu tôi suy tư và tìm kiếm ánh sáng nào chiếu soi trong cuộc đời tôi thì có lẽ tôi không tìm ra điều gì phi thường. Vâng, không có gì là phi thường. Thế nhưng cùng lúc tôi có thể tìm thấy muôn vạn cử chỉ và hành động thật nhỏ nhặt nhưng lại có sức trao ban ánh sáng làm lung linh cả một khung trời. Đó là những hình ảnh trong cuộc sống hàng ngày. Chẳng hạn như nụ cười rạng rỡ của một người tàn tật ngồi trên chiếc xe lăn.

Hoặc tình yêu trao ban của những người sống chung quanh tôi. Rồi khuôn mặt của những người Chúa Quan Phòng cho tôi gặp gỡ trên đường đi. Họ có nét mặt biểu lộ một Đức Tin phi thường. Đúng thế, một Đức Tin phi thường. Tiếp đến là các bữa ăn trong gia đình ở giữa những người thân yêu.

Sau cùng phải kể đến những giây phút tĩnh lặng quỳ cầu nguyện trước Nhà Tạm có Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU. Hoặc những lần tôi sốt sắng đi xưng tội, bước vào tòa giải tội với tâm tình ăn năn thống hối. Thật là khoảng thời gian sống thân tình với THIÊN CHÚA, Đấng là CHA của hết mọi người.

Tôi còn có thể liệt kê không biết bao nhiêu là hình thức và biến cố khác như là ánh sáng chiếu soi trong cuộc sống. Nhiều lắm, kể không hết được. Ánh sáng trên đường tôi đi. Ánh sáng giúp tôi dừng lại để suy tư. Rồi những ngôi sao nhỏ chiếu sáng từ những hành động và cử chỉ phục vụ nhỏ nhặt của tôi với tư cách là nữ y tá bên cạnh các bệnh nhân. Khi tôi triu mến cúi xuống chăm sóc cho một người liệt giường lâu năm. Tôi nhẹ nhàng làm công tác vệ sinh và giúp họ thay đổi thế nằm cho thoải mái hơn. Hoặc khi nhận ra có ai đó đang trĩu nặng ưu tư, tôi âu yếm nở nụ cười cảm thông và khuyến khích. Một cánh tay đặt trên vai người bạn đang thương khóc người thân cũng có sức mạnh an ủi hơn ngàn vạn câu nói. Nhưng trước hết và trên hết, khi tôi dám công khai biểu lộ Đức Tin của riêng tôi, trước những hoàn cảnh đau thương hoặc trước những vấn đề xem ra hóc búa và tế nhị. Đó là những lúc người khác cần được khích lệ và soi sáng nhờ Đức Tin Công Giáo của tôi. Tôi không được do dự và sợ hãi khi cần phải minh chứng cho người khác trông thấy rõ ràng niềm tin nào soi sáng cho các hành động phục vụ của tôi. Tôi có nhiệm vụ đánh tan các nghi ngờ nơi các tâm hồn còn non yếu trong đời sống tôn giáo.

THIÊN CHÚA trao phó cho tôi nhiệm vụ thắp sáng các ngôi sao nhỏ, bé tí teo, trong cuộc sống thường nhật. THIÊN CHÚA khuyến khích tôi trở thành ánh sáng cho người khác, cho muôn người sống chung



quanh, cho những người tội gặp trên đường đi. Nói tóm lại, là cho hết mọi người. Phần tôi cũng thế. Tôi cũng sẵn sàng nhận ra và tiếp đón ánh sáng người khác soi chiếu cho cuộc đời tôi. Có như thế, chúng tôi cùng nhau thắp lên muôn ngàn ánh sao, rực sáng như trong Đêm THIÊN CHÚA giáng sinh làm người, sinh ra trong Hang Đá BÊ-LEM xưa.

Ánh sáng chứng nhân của các tín hữu Công Giáo không phải là thứ ánh sáng hào nhoáng lấp lánh trong các cửa tiệm. Hoặc là thứ ánh sáng giả tạo chổng qua cửa ngày lễ quốc khánh như ngày 14 tháng 7 hàng năm chẳng hạn. Không. Ánh sáng mà Chúa mời gọi "Các con là ánh sáng thế gian" là thứ ánh sáng bền vững và tiếp tục mãi. Nó không bao giờ tắt ngay cả trong những giờ phút đen tối nhất của lịch sử loài người. Không. Đây là thứ ánh sáng trao ban Hy Vọng và chiếu soi trong đêm tối. Ánh sáng có sức nung nóng tâm lòng con người như hai môn đệ trên đường làng Emmau xưa. Hai vị nói với nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao?" (Lc 24,32).

Lạy Chúa, xin hãy đến và soi sáng cho đường con đi. Xin Chúa hãy đến và soi chiếu cho cuộc đời con, hầu cho con biết luôn luôn nhận ra sự hiện diện của Chúa nơi người khác, cũng như người khác có thể nhận ra sự hiện diện của Chúa trong cuộc đời con, qua những hành động yêu thương con trao ban cho họ.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

